

Til § 586

Kærefristen i *stk. 1* på 4 uger og angivelsen af udgangspunktet for beregningen af fristen svarer til den gældende § 506, *stk. 2*.

Stk. 2 svarer til den gældende frist for ankesager.

Stk. 3 svarer til den gældende § 584, *stk. 1, 3. pkt.*

Stk. 4 omhandler adgangen til at meddele den såkaldte oprejsningsbevilling og svarer til den hidtidige retstilstand for så vidt angår udlæg (§ 506, *stk. 3*) samt fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav enten på grundlag af et særligt eksekutionsgrundlag i henhold til kapitel 48 (§ 506, *stk. 3*) eller ved en umiddelbar fogedforretning (§ 610, jf. 506, *stk. 3*). For så vidt angår auktionssager opretholder bestemmelsen den hidtidige ordning efter § 584, *stk. 2*.

Til § 587

Ved *stk. 1* fastsættes, at kærereglerne fra byret til landsret med nogle nærmere angivne undtagelser skal finde tilsvarende anvendelse ved kære af fogedforretninger. Efter de gældende regler er det ligeledes anke- og kærereglerne fra byret til landsret, der med nogle undtagelser finder anvendelse på appel af fogedforretninger med de lempelser, der følger af forholdets natur.

Stk. 2 svarer til den hidtidige retstilstand, jf. § 586. Såfremt fogedretten efter auktionens afholdelse afsiger en kendelse om fordelingen af auktionssummen, vil bestemmelsen ikke være til hinder for, at der udstedes auktionsskøde, hvis auktionsskøberen – som det ofte er tilfældet i praksis – deponerer det omhandlede beløb eller indbetaler det til fogedretten.

Stk. 3 svarer til den hidtidige retstilstand, jf. § 640, *stk. 4*, og § 652.

Efter bestemmelsens *stk. 4* opretholdes den særligt for fogedsager gældende vide adgang til fremsættelse af nye påstande under appel. Af henvisningen i *stk. 1* til § 393 fremgår, at der også er adgang til at fremkomme med nye anbringender og beviser.

Adgangen til at nedlægge nye påstande under appel foreslås dog modificeret ved tilføjelse af et 2. pkt., hvorefter parterne under kære af et nedlagt forbud skal være bundne af de for fogedretten nedlagte påstande. Såfremt kæresagens genstand ikke i disse tilfælde blev begrænset på den foreslåede måde, ville det vanskeliggøre formuleringen af forbudsrekvirentens påstand i justificationssagen, som skal anlægges inden udløbet af kærefristen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4. og betænkningen side 97-98 og 126-127.

Bestemmelsens *stk. 5* er ny, og henvisningen til § 647, *stk. 1*, indebærer, at landsretten under kære af et forbud kan afskære en bevisførelse, som efter sit omfang og sin art findes at være i strid med retsmidlets foreløbige karakter.

Efter *stk. 6* får appelinstanten en skønsmæssig beføjelse til at anordne mundtlig forhandling af kæremålet, hvis der efter sagens beskaffenhed findes at være grund dertil.

Er parterne enige om at begære mundtlig forhandling af kæremålet, bør retten i almindelighed imødekomme begæringen herom. Mundtlig forhandling vil i øvrigt navnlig kunne tænkes anordnet, såfremt der begæres bevisførelse for landsretten i form af parts- eller vidneforklaringer, eller såfremt sagens juridiske tvivlsspørgsmål gør det hensigtsmæssigt, at parterne forelægger sagen mundtligt.

Om adgangen til at anordne mundtlig forhandling henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1. og betænkningen side 162.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om, at kære bliver eneste appelform i fogedsager, og at reglerne om appel af fogedrettens afgørelser samles i kapitel 53. Fogedrettens afgørelser under de i § 609 omhandlede indsættelses- og udsættelsesforretninger vil således kunne kæres efter reglerne i kapitel 53.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1. og betænkningen side 162-163.

Til nr. 15

Til § 627

Bestemmelsen angiver, under hvilke betingelser arrest kan foretages. Det foreslås, at der opstilles samme betingelser for at foretage arrest for forfaldne som for uforfaldne fordringer. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1. og betænkningen side 43-45.

Bestemmelsen i § 627, *nr. 1*, svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 612, *stk. 1, nr. 1*.

§ 627, *nr. 2*, afløser den nugældende regel i § 612, *stk. 1, nr. 2*. Bestemmelsen foreslås formuleret på samme måde som i § 486, *stk. 2*, om fremskyndet tvangsfuldbyrdelse. Forslaget indebærer, at fordringshaveren skal antageligggøre, at muligheden for senere at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet. Fuldt bevis kræves ikke, men i mangel heraf må fordringshaveren stille sikkerhed, selv om fordringen er forfalden og ubestridt. Beviskravet er såle-